

Nr 227.

Av herr **Pålsson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående försvarsväsendets ordnande.

En årsklass mönstringsskyldige skånska värnpliktiga utgör i runt tal 6,000 man, en värnpliktstillgång som är vida större än behovet för de truppförband, som i enlighet med nu gällande härordning äro förlagda inom provinsen, och på grund härav utgöra värnpliktiga från Skåne en tredjedel av styrkan vid Karlskrona grenadierer, Kronobergs och Hallands regementen. Den arméorganisation om 4 arméfördelningar, som föreslås i Kungl. Maj:ts proposition nr 50, nödvändiggör indragning av truppförband, men det synes mig som om man därvidlag borde taga hänsyn till folk-mängden i de olika landsdelarne samt låta sig angeläget vara att ej beröva de värnpliktiga i någon viss landsdel rätten och fördelen utav att få fullgöra sin värnpliktstjänstgöring i hemorten. I propositionen beräknas en årsklass värnpliktiga utgöra 52,290 man, vadan, om 350 gottländska värnpliktiga frånräknas, på vart och ett av de 18 inskrivningsområdena kommer i medeltal 2,886 man. Då endast ett av de 18 infanteriregementena förläggas i Skåne, uppstår sålunda ett överskott av ungefär hälften av de värnpliktiga från denna provins, vilka måste transporteras till förläggningar utom hemorten för erhållande av sin utbildning. Om för ändamålet närmast belägna truppförband tagas i anspråk, blir dock följderna att dessas egna värnpliktiga i sin ordning icke heller tillåtas tjänstgöra i hemorten, de övertaliga skåningarne åstadkomma ett undanträngande undan för undan norrut, med som resultat ett allmänt brytande av principen om värnpliktens fullgörande i hemorten.

Den enda motivering, som kan åberopas för en indragning av södra skåningarne, är kasernfrågan. Regimentet har icke några nyuppförda dyrbara kaserner, och för den besparing staten gjort genom att icke bygga kaserner skola sålunda de skånska värnpliktiga straffas med förläggning utom den egna provinsen. Då emellertid värnpliktsövningarna skola försiggå på sommaren torde kasernfrågan spela en ganska underordnad roll vid frågans bedömande. Regimentets gamla exercisplats lämpar sig bättre än de flesta förläggningar i riket för utbildning av värnpliktiga under de förutsättningar, som i enlighet med försvarspropositionen bli de gällande, och i någon av de tömda kavallerikasernerna bör väl, om ingen annan utväg gives, lätteligen kunna beredas plats för regimentets vinterskolor. Kasernfrågan lägger sålunda icke några som helst hinder i vägen för södra skånska

infanteriregementets bibehållande, och hänsynen till de skånska värnpliktiga kräver att Skåne vid den nya härordningens genomförande får två infanteriregementen.

Försvarsrevisionen föreslog på sin tid att förutom fördelningskavalleriet, ett självständigt kavalleriförband skulle bibehållas, med förläggning i Skåne, avsett att lämna behövlig beriden personal till armens högre staber.

Jag har den uppfattningen, att försvarsrevisionen hade starka sakliga skäl för sitt förslag på denna punkt, men med hänsyn till utsiktslösheten för ett yrkande — även i 1924 års försvarsproposition var det självständiga kavalleriet föreslaget till indragning — avstår jag från att upptaga försvarsrevisionens förslag om ett extra kavalleriförband.

Med stöd av vad jag anfört tillåter jag mig föreslå,

att Södra Skånska infanteriregementet bibehålles i den nya härordning som av riksdagen kan varda beslutad.

Stockholm den 19 mars 1925

Jöns Pålsson.

I motionens yrkande instämmer

Bror Petré.
